

סיפורה של ברי:

"אני גדולה

עליהם!"

לשחררה, ושוהו כיוון בית-המישפט. כסופו של דבר שוחררה כרויה בשעות הערב.

"ראש של קומפיוטר"

יש עה אחרי שיחרורה מהכלא באתי לביתה של כרויה מיימון ברמת-גן. היא מתגוררת בדירה אחת עם אביה חולה-הלב והיא מטפלת בו. היא הובילה אותי לחדרה, שם ערכה המישטרה חיפוש. החדר היה הפוך, הארונות פתוחים, ספרים ובגדים זרוקים על הריצפה, שני בקבוקי-לקה לציפורניים שבורים ושפוכים על הבגדים והריצפה.

היא אמרה שתסדר את החדר למחרת היום, שאין לה כוח, שהיא חלתה בכלא וקיבלה טיפול אנטי-ביוטי, ושי היא עדיין חלשה ומבולבלת. ישבנו בתדרה-אורחים. כרויה דיב רה בקול שקט: "מסקנת החיים, שאלה הגעתי אחרי מה שקרה לי, היא שהאורח הקטן חייב להילחם חזק בכל תופה של עוול הנגרמת לו על-ידי המימס גם אם טחנות-הצדק טוחנות לאט, צר להיוותר שלא להיטחן עד דק. צר להיות חכם ומבריק כמוני."

שאלתי אותה איזה עוול עשה המימס, שהרי התלוננו עליה במיש רה אחרי שהאינה לאנשים בטלו והודתה בשמות ובתארים שונים, ובעיקבות אותן האונות ידעה פרטים על אנשים רבים, סיכסכה כינינה והפי חידה אותם.

כרויה קמה פתאום, עמדה מולי כשידיה על המותניים ואמרה לי: "הכל שקר! המישטרה מרביקה לבראדס סטיגמה בגלל צ'ק שחור, ומחפשת אר תך בסביבה. הם לא יודעים עם מי יש להם עסקי לי יש ראש של קומפיוטר, אייקי ברק של 158. יש לי ראש שיכול לשבור מחשב! איתי הם לא יוכי לו להתמודד!"

"כ-33 שנות-חיי, וכ-15 השנים שאני עובדת עם ציבור, תמיד כשחברים וחברות היו מטלפנים אלי, היו מטלפנים לקומפיוטר, ותמיד היו אומרים שכרויה היא בעלת רדארים ואנטנות! שהיא שומעת הכל, רואה הכל ויודעת הכל ומתייקת את הדברים בדריה-מהי שב שבמוח שלה!"

"המישטרה טופלת עלי שקרים: הם דיברו על תלונות של סחיה ואיומים, והביאו שמות של אנשים מפורסמים. וזה שקר, שקר! יש רק תלונה אחת של ה"ר קובי זר, וזה מה שיכול להראות לשופט. השאר לא קיים!" כאשר ישבה ונרגעה מעט ביקשתי ממנה לספר לי איך ומה קרה עד שהמישטרה עצרה אותה.

ובך סיפרה:

אני זו שהגשתי תלונה למישטרה על הטרדות! אי-אפשר היה להיות כאן כבית! היו 20-30 הטרדות טלפוניות ביום. כל מיני קולות לא-מוזהים טלפנו. אחרים סגרו ולא דיברו. לפעמיים גם ענה אבי לטלפון.

את התלונה הגשתי כ-10 באפריל. לא שמעתי מהמישטרה עד ליום השני שלאחר ליל-הסדר, או חזרתי הביתה ומצאתי מתחת לשטיח, בחוץ, הזמנה לחקירה במישטרה בתחנת-הרכבת. טלפנתי למישטרה, ומיד הציעו לשלוח אלי נידת. אמרתי להם שלא אוכל להגיע, היות ואבי חולה, ואבוא למחרת היום.

למחרת, בשעה 8 בבוקר, מרצוני הטוב והחופשי, לקחתי את אבי יד ביד והלכנו למישטרה. התלבשתי יפה, אחר רי אמכסיה של קצף. סידרתי את הציפורניים, עשיתי פן לשיער, וכך, יפה

ברי אחרי שיחרורה

בארכיוו אמרו שאני פצצה וחכמה!"

רוריה ("ברי") מיימון נעצרה על-ידי המישטרה ל-48 שעות בחי שר של הטרדות טלפוניות.

כאשר הובאה לבית-המישפט ביקש נציג המישטרה מהשופט קוהלת לעצור אותה ל-15 יום, ונימק את בקשתו בכך שמדובר בעבירות חמורות ביותר, שביצעה כאשר זייפה את זהותה, התחזתה בשמות בדויים והוציאה כסף במי"מ.

נציג-המישטרה דיבר על חקירה מקפת ביותר, ואמר כי יש לה הרשעות קודמות. היא עבריינית נמלטת ודרושה למישטרת ירושלים. שיחרורה עלול לחבל בחקירה, והיא עלולה להעלים ראיות ולהרית עדים.

נציג-המישטרה סיפר לשופט קוהלת על תלונתו של ה"ר קובי זר, שטען כי כרויה סיכסכה בינו לבין חברתו, הרוגמנית תמי בן-עמי, והא זינה לשיחות-טלפון שלהם. הוא גם אמר שכרויה טענה כי רצתה לנתק את היחסים שהיו לה איתו.

השופט ציווה לעצור את מיימון לשיבוע ימים, כדי לאפשר למישטרה לחקור אנשים נוספים באין מפריע. במהלך הדיון העיר השופט כי בחשד ההט"רדה הטלפונית לא היה רואה עליה

להארכת מעצרה, והיה משחרר אותה אלמלא החשדות הנוספים שפורטו על-ידי המישטרה.

מבית-המישפט-השלוש נלקחה מיימון לבית-המעצר בארכיוו. לדבריה לא נחקרה אף פעם אחת מאז מעצרה, וכעבור שלושה ימים הגיש פרקליטה מאיר זיו, עירעור לבית-המישפט המ"חוי וביקש לשחררה. רק אז נלקחה לחקירה, ושוב שאלו את אותן השאלות.

למחרת, ממישה ימים לאחר מעצרה, נשמע העירעור בבית-המישפט המחוזי, לפני השופט אדמונד לוי, שציווה לשחררה בערובה של 20 אלף ש"ח והוציא נגדה צו עיכוב-ציאה מהארץ. בהחלטתו אמר השופט: "האירועים המתוארים בתיק זה מעוררים תהיות ביחס למניע, ויתכן שהצעה שעלתה בין השיטין, לברדיקה פסיכיאטרית של החשודה, יש לה על מה לסמוך."

אחרי שיחרורה נסעה לבית-המעצר כדי לקחת את חפציה. השוטרים שם סיברו לשחררה, בטענה שיש להם פקודת-החבישה, מכיוון שהיא דרושה ליישטרת-ירושלים. פרקליטה הודיע למפקד בית-המעצר כי אין בסמכותו לעצור אותה, אחרי שהשופט הורה

פרקליט מאיר זיו (עם שוטרת) ונולא הוא. הייתי כבר בארכיוו

מה שבאמת היה בינינו, ונזכרתי שנסעתי עם קובי לטבריה ליום שלם, וקובי קיבל שם רפורט וקנס, וזה היה אצלי בכיס עם אישור-המילואים שלו, שהוא ביקש ממני לשמור לו.

בטבריה ישבנו בקפולנטי ובמי"ס עדה סיגית בשם הבית. פגשתי שם את מני פאר, אשתו קרני ושני הבנים שלי. זה היה ביום-הארמה. כשהשוטר אמר את הדברים האלה צחקתי, ואו הוסיף ואמר שאני גם מואשמת בהטרדה של איזה עיתונאי שאני לא מכירה, ועוד רופא שאני לא מכירה.

ברי עם אולסי פרי

צריך להיות חכם ומבריק כמוני!"

אמרתי לשוטר שאני לא מבינה על מה הם מבזבזים את הזמן. אחר-כך פתחו את התיק שלי ומצאו שם תחתונים. תמיד יש לי תחתונים בתיק. שאלו בשיא הזלזול אם התחתונים שייכים לי. השוטרים לקחו את אבא שלי לחדר אחר, ואיימו עלי. אבי, אדם מיסכן, חר" להלב עם המישה מעקפים, סיפר לי שהבהילו אותו נורא.

האזנה לטלפון!

אני יצאתי עם קובי זר. ביום הראשון שהיכרתי אותו יצאנו למר

ומטופחת, הגעתי עם אבי לתחנת המישטרה. אחרי החקירה התכוננתי ללכת עם אבי לקניות.

כמו שאני נכנסת למישטרה במי"כ נסיעה צמודים שחורים, התיסרוקת והלקה על הציפורניים, ובאמת נראיתי יפהפיה באותו בוקר, כל השוטרים והחוקרים התנפלו עלי ואמרו: "זו את כרויה?" כאילו הגיעה לשם מלכת בריטניה, או לפחות החונק מבוסטון. ואני, בתמימותי, לא תיארת לעצמי את הגיהנום שאליו נכנסתי באותו בוקר בשעה 8.30.

ישבתי עם אבי על ספסל בחוץ, וכולם יצאו והסתכלו בנו כמו שמסתכלים בקוף שברח מגן-החיות. כשהכניסו אותי לחדר לשיחה, הודיעו לי שאני מטרידה את ה"ר קובי זר ואת תמי בן-עמי. הכחשתי הכל ודי-רשתי שביאו את קובי זר, כי אני רוצה עימות איתו.

השוטרים אמרו לי שבכלל לא יצאתי עם קובי זר, ורק הטרדתי אותו, והיינו ירדים מרחוק ולא יותר. התחלתי להבין באותו רגע שכאן קובי הסתבך.

אני, בשכל הטוב שלי, חשבתי על